

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/85/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710011665
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5710011665.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 29.11.2013, v trestnej veci proti obž. J.. W. Š.A., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný J.. W. Š.K., nar. XX.XX.XXXX M. K. N. K., trvale bytom Ž., L.. X. XXXX/X, konateľ spoločnosti K., B..T..Y.,

uznáva sa za vinného, že

ako konateľ spoločnosti K., B..T..Y., so sídlom M. ul. B.. E. P. V. XX, IČO: 35891513, odobral v období od 4. 2. 2008 do 4. 7. 2008 z pobočky dodávateľa F. A. - V. B. v Martine na ul. N. A. Č.. XX tovar, ktorý bol fakturovaný faktúrami č. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX v celkovej hodnote 356 958,- Sk (11 848,83 €), pričom pri odoberaní tovaru bol uzrozumený s výhradou vlastníckeho práva, ktorá bola uvedená aj na faktúrach teda, že tovar sa stáva vlastníctvom kupujúceho až po uhradení kúpnej ceny, avšak napriek tomu, že kúpnu cenu vôbec neuhradil, tento tovar použil pre účely svojej podnikateľskej činnosti, čím spôsobil škodu F. A., podnikajúcemu pod obchodným menom F. A. - V. B., N. Š. XX, Ž., IČO: 40281876 vo výške 11 848,83,-Eur (356 958,-Sk),

t e d a

- prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

- prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák.
Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T/75/2010 zo dňa 17.06.2010, právoplatný dňa 17.06.2010, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest

vo výmere 10.000,-Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Zároveň sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 18.10.2010 na tunajšom súde obžalobu pod sp. zn. 2 Pv 259/10 zo dňa 15.10.2010 na obv. J.. W. Š., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že ako konateľ spoločnosti K., B..T..Y., B. B. M. L.. B.. E. P. V. XX, IČO: 35891513, odobral v období od 4. 2. 2008 do 4. 7. 2008 z pobočky dodávateľa F. A. - V. B. v V. na ul. N. A. Č.. XX tovar, ktorý bol fakturovaný faktúrami č. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX v celkovej hodnote 356 958,- Sk (11 848,83 €), pričom pri odoberaní tovaru bol uzrozumený s výhradou vlastníckeho práva, ktorá bola uvedená aj na faktúrach teda, že tovar sa stáva vlastníctvom kupujúceho až po uhradení kúpnej ceny, avšak napriek tomu, že kúpnu cenu vôbec neuhradil, tento tovar použil pre účely svojej podnikateľskej činnosti, čím spôsobil škodu F. A., podnikajúcemu pod obchodným menom F. A.Í. - V. B., N. Š. XX, Ž., IČO: 40281876 vo výške 11 848,83,- Eur (356 958,-Sk).

Samosudca Okresného súdu v Martine vyhlásil vo veci rozsudok zo dňa 13.12.2011 č. k. 23 T 85/2010-132, ktorým obžalovaného J.. W. Š. uznal za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe, za čo ho odsúdil podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 56 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný peňažný trest vo výmere 12.000,-Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T/75/2010 zo dňa 17.06.2010, právoplatný dňa 17.06.2010, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 10.000,-Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Proti rozsudku okresného súdu podal v časti výroku o treste odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Martin, a to v neprospech obžalovaného. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 15.8.2012 sp. zn. 2To/66/2012 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia poukázal, že povinnosťou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní doplniť dokazovanie potrebné pre náležité objasnenie všetkých okolností významných pre rozhodnutie o treste; vyžiadať aktuálny odpis registra trestov a pripojiť trestné spisy o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného; zistiť osobné, zárobkové a majetkové pomery obžalovaného z hľadiska vymožiteľnosti prípadne uloženého peňažného trestu, jeho záväzky, povinnosti na náhradu škody ako i okolnosť, či zaplatil predtým uložené peňažné tresty. Až na základe doplnenia dokazovania v naznačenom smere súd prvého stupňa opätovne rozhodne vo veci. Podľa § 327 ods. 1 Tr. por., súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Samosudca okresného súdu po oboznámení podstatného obsahu doterajšieho konania, doplnení dokazovania v súlade s právnym názorom vysloveným odvolacím Krajským súdom v Žiline, opätovne vo veci vyhlásil odsudzujúci rozsudok. Súd na hlavnom pojednávaní podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy - najmä aktuálny odpis registra trestov obžalovaného, aktuálne lustrácie trestných konaní MS SR, správy Daňového úradu Žilina, Okresného súdu Žilina, rozsudky Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/122/2010, 36T/156/2012 a 3T/137/2010 a oboznámil pripojené spisy Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/75/2010, 3T/137/2010 a k otázke nahradenia škody vypočul svedka poškodeného F. A.. V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 13.10.2011 po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Tr. por. vyhlásil podľa ust. § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, samosudca postupoval podľa § 257 ods. 4 Tr. por. a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.,
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin -prečin jemu kladený za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.,
odpoveď obžalovaného : áno

Keďže obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti priznania, po zistení stanoviska strán vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 6,7 Tr. por. prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Obžalovaný ďalej využil svoje právo a vo veci nevypovedal, potvrdil len, že sa s poškodeným dohodli o náhrade škody.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o vine, súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný J. W. Š. je vinným zo spáchania trestného činu - prečinu tak ako je uvedené v obžalobe. Obžalovaný je okrem vlastného priznania usvedčovaný dôkazmi obstaranými v prípravnom konaní, najmä faktúrami č. XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, ktoré boli vystavené dodávateľom F. A. - V. B., IČO: 40281876 pre odberateľa K., B..T..Y., IČO : 35891513, a ktoré preukazujú dodanie tovaru v celkovej hodnote 356 958,-Sk t.j. 11.848,83,-Eur s výhradou vlastníckeho práva. Súd právne kvalifikoval konanie obžalovaného v súlade s obžalobou prokurátora ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko uvedeným konaním si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.).

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy; u spolupáchatelov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Čo sa týka osoby páchatela súd zistil, že doposiaľ bol 6-krát súdne trestaný, pričom bol odsúdený najmä pre daňovú a majetkovú trestnú činnosť. Súd mal preukázané, obž. J. W. Š. bol rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 4T/12/2005 zo dňa 9.4.2008 právoplatným dňom 22.5.2008 uznaný za vinného z trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., za čo bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou 3 roky (do 22.5.2011) ako aj peňažný trest vo výmere 750.000,-Sk, pričom predmetný skutok spáchal v čase od októbra 1999 do februára r. 2000. Rozsudkom OS Žilina sp. zn. 1 T 75/2010 zo dňa 17.6.2010

právoplatným 17.6.2010 bol odsúdený za prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 10.000,-Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Odsúdený doposiaľ nezaplatil uložený peňažný trest ani čiastočne. Skutok bol spáchaný v období od 25.2.2008 do 28.1.2009.

Ďalej bol odsúdený :

- rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/137/2010 zo dňa 29.9.2010 právoplatným 29.9.2010, pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (skutok spáchaný v období od 26.2.2007 do 27.7.2007), za čo mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody na dva roky s určením skúšobnej doby 3 roky a 6 mesiacov ako aj peňažný trest vo výmere 25.000,-Eur, so zrušením výroku o treste v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 4T/12/2005;
- rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/60/2011 zo dňa 20.9.2011 právoplatným dňom 20.9.2011, pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. (skutok spáchaný v období od 31.8.2003 do 30.11.2004), za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenia rozsudkami OS Žilina sp. zn. 3T/137/2010 zo dňa 29.9.2010 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 4T/12/2005 zo dňa 9.4.2008;
- rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/122/2010 zo dňa 15.3.2013 právoplatným 19.3.2013, pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. (skutok spáchaný v decembri 2006), za čo mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody na tri roky s určením skúšobnej doby a probačného dohľadu na 60 mesiacov ako aj súhrnný peňažný trest vo výmere 30.000,-Eur, so zrušením výroku o treste v rozsudkoch OS Žilina sp. zn. 3T/137/2010 zo dňa 29.9.2010, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 4T/12/2005 zo dňa 9.4.2008 a OS Čadca sp. zn. 3T/60/2011 zo dňa 20.9.2011;
- rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/156/2012 zo dňa 13.6.2013 právoplatným 13.6.2013, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (skutok spáchaný 30.9.2011), za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s určením skúšobnej doby na 18 mesiacov.

Keďže v danom prípade spáchal stíhaný prečin skôr ako bol vyhlásený právoplatný odsudzujúci rozsudok Okresným súdom Žilina vo veci sp. zn. 1 T 75/2010, súd mu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. ukladal súhrnný trest. Hoci stíhaný skutok spáchal tiež predtým ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/137/20, v danom prípade nejde o súbeh trestných činov, nakoľko tento súbeh bol prerušený vyhlásením rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 4T/12/2005 dňa 9.4.2008. Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/75/2010 zo dňa 17.6.2010, právoplatným dňom 17.6.2010, bol uznaný za vinného z prečinu nezaplatenia dane podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo bol odsúdený na peňažný trest vo výmere 10.000,-Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Peňažný trest doposiaľ nezaplatil ani čiastočne. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení súd zisťoval pomery obžalovaného vzhľadom na reálne možnosti vymožiteľnosti resp. nevymožiteľnosti prípadného peňažného trestu. Obžalovanému boli doposiaľ ukladané viaceré peňažné tresty, ktoré však nezaplatil. Lustráciou v súdnych registroch súd zistil, že obžalovaný je ako povinný účastníkom viacerých exekučných konaní (buď ako jediný povinný resp. zaviazaný s ďalšími účastníkmi na strane povinného na plnenie spoločne a nerozdielne) vedených na Okresnom súde Žilina. Jedná sa napr. o konania pod sp. zn. 24Er 136/2008, 18Er 1720/2010, 18Er 1903/2010, 2Er 2831/2012, 1Er 3037/2012 a iné. V predmetných exekučných konaniach sú pritom voči obžalovanému vymáhané vysoké pohľadávky, rádovo v desať tisícoch eur. S poukazom na zistené pomery obžalovaného súd konštatuje, že prípadne ukladaný (ďalší) peňažný trest by bol s najväčšou pravdepodobnosťou nevymožiteľný. Preto v zmysle § 57 ods. 1 veta druhá Tr. zák. súd obžalovanému neukladal súhrnný peňažný trest, ale trest odňatia slobody. Súd pri ukladaní trestu zohľadňoval ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. priznanie a oľutovanie činu. Na druhej strane tiež priťažujúcu okolnosť - spáchanie viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. Súd pri ukladaní súhrnného trestu prihliadal okrem priznania obžalovaného aj na skutočnosť, že po podaní obžaloby došlo medzi ním a poškodeným k mimosúdnej dohode o náhrade škody spôsobenej trestným činom, čo vyplynulo aj z vyjadrenia poškodeného. Preto súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby uvedenej v § 213 ods. 2 Tr. zák., a to vo výmere jedného roka. Vzhľadom na ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. nemohol uložiť podmienený trest, keďže stíhaný skutok bol spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 4T/12/2005. Nakoľko obž. doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho

podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu zaradil do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Uložený súhrnný trest odňatia slobody súd považoval za primeraný jednak z hľadiska možnosti nápravy obžalovaného ako i z hľadiska závažnosti a následku spáchanej trestnej činnosti. Zároveň s uložením súhrnného trestu v zmysle ust. § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T/75/2010 zo dňa 17.6.2010, právoplatný dňa 17.6.2010.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.